De Indulgencijs

Materia tractatus de indulgencijs infra scripta diuidit in septem articulos. Inquirit primo per diffinitionem indulgencie cui sunt declarationes equipollentes ad huius materie utilitatem. Secundo tota vis huius sancte indulgencie. Tertio quis sit fructus indulgencie. Quarto quis dare indulgencias. Quinto cui dari debent indulgencie. Sexto quomodo indulgencie sunt dandae. Septimo quomodo indulgencie sunt dandae et quibus indulgentiis.

Primus articulus

Circa primum quirit. Secundo sit quid indulgencia. Pendet. Et quod dictum sollemnis Henricus de Gandauo vt quodlibet ad sit dispositio indulgencia et remissio pene tenet debite pro actualibus peccatis. no remissa et absolucionem sacerdotis facta a prelato et ecclesia vacionabiliter. et opera iniuncta pro satisfactione debita in mortalia vestra. Nec de reatum remissio per loca quibus ad eius indulgencia et remissio sit no ecclesia. Alie autem preceperunt loca diffinitiua. Dei remissio pene. et indulgencia no et remissio culpe. et a prelato des primitur remittit. et a sacerdote per sacramentum mistiale. Sicut nam indulgencia et so pena ipsius debita. Dei pene temporalis addit. pene et tine quia solus deus remittit sic et culpa. Nam in insuper sic deus remittit sed culpa mortale. et reatum pene et tine commutat in pena temporale. quam sic ipsum indulgencia sed redime. a in pura paterna punitiuam dei iustitie pruri. Dei actualibus. quia addit. addit pene. Postum pene debitum. quia ecclesia dime vnionis quia debet per ius signandi. quia ibi quomodo ad pena signali vnit. Dei no remissa et absolucionem sacerdotalem. Nam pertinet potestatem pertinet ad pontifex quia sitedi meruit detestrum. et in studi gratia. primum ut deus et remittit culpa mortalis et commutat reatum pene et tine. et reatum pene temporalis

XV.9.760,3